

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 10Co/250/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5714207086
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erik Varga
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2019:5714207086.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline ako súd odvolací v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Erika Vargu a členov senátu - sudcov JUDr. Amálie Paulerovej a JUDr. Róberta Urbana, v spore žalobcu: Ing. M. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom U., Q. XXX/X, právne zastúpený spoločnosťou AK KELLER & Partners, s. r. o., so sídlom Piešťany, Kuzmányho 3, proti žalovaným: 1/ Benetrix, n.o., so sídlom Martin, Priehradná 9A, IČO: 37 983 725, 2/ T. U., bytom H., T. XX/X, právne zastúpeným spoločnosťou Karkó s.r.o., so sídlom Žilina, Sad na Studničkách 1029/32, 3/ Ing. H. G., bytom F., S. U. XXX/a, 4/ W. R., bytom Q., Y. XX, 5/ Mgr. I. C., bytom Q., I. XX, 6/ J. C., bytom F., Y. XXX/X, právne zastúpená JUDr. Tomášom Michnicom, advokátom so sídlom F., T. C. XXX/XX, 7/ I. U., nar. X.X.XXXX, bytom M. U., C. XX, 8/ Ing. M. M., bytom M. XXX, 9/ Ing. H. H., nar. X.X.XXXX, bytom H., U. XX/C, o určenie neplatnosti uznesení správnej rady žalovaného 1/ a o súvisiace určenia, na základe odvolania žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Martin č. k. 10C/130/2014-549 zo dňa 13. decembra 2017, takto

rozhodol:

Návrh žalobcu na prerušenie (odvolacieho) konania **z a m i e t a**.

Rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalovaní 1/ a 2/ **m a j ú** voči žalobcovi **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %.

Žalovaným 3/ až 9/ **n á r o k** na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd (ďalej v texte aj ako súd prvej inštancie) zamietol žalobu žalobcu v celom rozsahu a vo vzťahu ku všetkým žalovaným (výrok I.). Dospel totiž k záveru, že žalobca nemal a v časti nároku minimálne v čase rozhodovania súdu nemá na požadovanom určení naliehavý právny záujem.

2. Súd prvej inštancie vychádzal z toho, že pôvodne podanou žalobou sa žalobca domáhal ako člen správnej rady a predseda správnej rady žalovaného 1/ rozhodnutia, že všetky uznesenia prijaté správnu radou žalovaného 1/ dňa 10.03.2014 za účasti žalovaných 2/ a 3/ sú neplatné; že žalovanému 3/ nevzniklo členstvo a predsedníctvo správnej rady žalovaného 1/; že funkcia žalobcu ako člena predsedu správnej rady rozhodnutím správnej rady žalovaného 1/ z 10.03.2014 nezanikla; že funkcia žalovaného 5/ nevznikla, že funkcia žalovanej v rade 8/ nezanikla; že funkcia žalovanej 6/ nevznikla, že funkcia žalovaného 9/ nezanikla; že funkcia žalovanej 4/ nevznikla. V priebehu konania žalobca žalobu rozšíril, keď žiadal určiť za neplatné aj uznesenia správnej rady zo dňa 19.05.2014 a zo dňa 20.05.2014, ako aj, že funkcia žalovaného 7/ nevznikla.

3. Okresný súd konštatoval, že v čase podania žaloby zo súdnej praxe vyplývalo, že v prípade určovacích žalôb súd neskúmal naliehavosť právneho záujmu, ak samotný zákon umožňoval domáhať sa určenia, či tu právny vzťah alebo právo je alebo nie je (napr. § 131 Obchodného zákonníka). Žaloba žalobcu nie je týmto prípadom, nakoľko zákon č. 213/1997 Z.z. neumožňoval žiadnemu z dotknutých subjektov, teda

ani členom správnej rady, ani riaditeľovi neziskovej organizácie (a podobných subjektom) podať žalobu o určenie neplatnosti či už uznesení správnej rady, dozornej rady a podobne. Preto pokiaľ žalobca mal byť úspešný, musel by preukázať, či už v čase podania žaloby alebo v čase rozhodovania súdu (t.j. za účinnosti nových procesných predpisov), naliehavý právny záujem na požadovanom určení.

4. Žalobca však podľa súdu prvej inštancie neobhájil naliehavý právny záujem na určení toho, či iným osobám (žalovaným) vznikli alebo nezaknili funkcie uvedené v jednotlivých žalobných petitoch. Nemožno súhlasiť so žalobcom, že jeho postavenie ako člena a predsedu správnej rady je neisté bez určenia, či iným osobám funkcie vznikli alebo nezaknili.

5. Žalobca mal naliehavý právny záujem len na určení, že existujú jeho práva a povinnosti ako člena a predsedu správnej rady žalovaného 1/, a to v počiatočnej fáze konania. Nepreukázal však naliehavý právny záujem na tomto/požadovanom určení aj v čase vyhlasovania rozsudku. Žalobca totiž nepoprel, nevyvrátil tvrdenia žalovaného 3/, že jeho normálne funkčné obdobie člena správnej rady plynulo od 27.1.2012 do 27.1.2017. V čase vyhlasovania rozsudku je teda zrejmé, že žalobca už nemohol byť pre prípad neplatného odvolania z funkcie člena a predsedu správnej rady žalovaného 1/ v týchto funkciách, nakoľko mu uplynulo funkčné obdobie. Zo žiadneho právneho predpisu pritom nevyplýva, že v prípade vedenia súdneho sporu o určenie neplatnosti odvolania z funkcie člena a predsedu správnej rady do určitého momentu, napr. do nadobudnutia právoplatnosti rozsudku súdu, funkčné obdobie pre danú funkciu neplynulo, resp. by spočívalo.

6. Okresný súd dodal, že je ťažko predpokladať, že by pozitívny rozsudok súdu bol pre žalobcu užitočný, nakoľko mu uplynulo funkčné obdobie, vzhľadom na čo by nemohol reálne začať vykonávať práva a povinnosti vyplývajúce z funkcie člena a predsedu správnej rady žalovaného 1/. Požadované určenie by ignorovalo skutočnosť uplynutia funkčného obdobia žalobcu, navyše by spôsobovalo ďalšie konflikty medzi osobami, ktoré zastávajú funkcie u žalovaného 1/; vychádzajúc z postojov žalovaných možno s pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou konštatovať, že by sa žalobca nemohol ujať výkonu funkcie bez vedenia ďalších súdnych sporov.

7. Bezpredmetným je poukaz žalobcu na čl. 4 CSP, ktoré je ustanovením o tzv. procesnej analógii, a teda sa nevzťahuje na analogické použitie hmotnoprávneho predpisu (v súvislosti s argumentáciou žalobcu o potrebe analogickej aplikácie ust. § 131 Obchodného zákonníka). Právo žalobcu na súdnu ochranu nemožno stotožňovať s právom domáhať sa čohokoľvek proti komukoľvek aj za predpokladu, že zákon takýto spôsob uplatnenia práva neprípúšťa, resp. stanovuje jeho určité podmienky. Už v čase podania žaloby mohol žalobca legitímne očakávať za preukázania svojich skutkových tvrdení úspech jeho určovacej žaloby len za predpokladu preukázania naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení, keďže žiadne zákonné ustanovenie nespĺnomočovalo na podanie takej žaloby. A taký výsledok mohol očakávať aj v závere konania vzhľadom na zmenu procesných predpisov (§ 137 CSP).

8. V súvislosti s argumentáciou žalobcu, že vzhľadom na dĺžku súdneho konania nie je možné stratiť vecnú legitimitáciu/naliehavý právny záujem, okresný súd dodal, že to bol práve žalobca, kto podával neúplné návrhy alebo navrhol prístupenie ďalších osôb do konania, čím sa konanie predĺžilo. V súvislosti s inou prejednávanou vecou - sp. zn. 11C/9/2014 - nedošlo k prerušeniu konania; na výsledok označeného konania čakal súd z dôvodu hospodárnosti konania (kedy by bez ďalšieho dokazovania bolo možné v aktuálnom konaní rozhodnúť pozitívne pre žalobcu).

9. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie tak, že žalovaní 1/, 2/, 3/, 6/ a 8/ majú voči žalobcovi nárok na ich náhradu v plnom rozsahu (výrok II.). Žalovaným 4/, 5/, 7/ a 9/ voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania nepriznal (výrok III.).

10. V danej spojitosti uviedol, že úspešnými vo vzťahu k žalobcovi boli všetci žalovaní (§ 255 ods. 1 CSP). Náhradu trov konania voči žalobcovi však okresný súd priznal len tým zo žalovaných, ktorí si tento nárok uplatnili, resp. sa k prípadnej náhrade trov konania nevyjadrili v tom zmysle, že si tento nárok neuplatňujú.

11. Proti tomuto rozsudku v celom rozsahu podal odvolanie žalobca, ktorý sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd vyhovie žalobe v celom rozsahu, prípadne jeho zrušenia a vrátenia veci okresnému súdu na ďalšie konania a nové rozhodnutie.

12. Poukázal na dva závery vyplývajúce z napadnutého rozsudku, ktoré sú v materiálnom právnom štáte neprijateľné: jednak, že práva, ktoré zákona č. 213/1997 Z.z. spája s výkonom funkcií v orgánoch neziskovej organizácie, nie sú podľa súčasného právneho poriadku predmetom súdnej ochrany, nakoľko procesné predpisy neumožňujú podať žalobu, o ktorej by súd mohol rozhodnúť; zároveň, podľa súčasného právneho poriadku súd nemôže posudzovať postup pri vymenovaní a odvolaní členov orgánov neziskovej organizácie a jeho nesúlad s podmienkami ustanovenými zákonom č. 213/1997 Z.z.

(takéto porušenie zákona nie je možné napraviť alebo sankcionovať a žiaden orgán - registrový úrad, prokuratúra alebo súd - nie je oprávnený konštatovať, že osoby, ktoré v rozpore so zákonom neziskovú organizáciu ovládli, konali nezákonne, a tento stav napraviť).

13. Odvolateľ namietal právny záver okresného súdu, že naliehavý právny záujem žalobcu pominul počas trvania súdneho sporu z dôvodu uplynutia jeho funkčného obdobia pred rozhodnutím vo veci samej. V danej súvislosti poukázal na svoje písomné podanie zo dňa 6.12.2017, v ktorom podrobne argumentoval, prečo je tento záver v materiálnom právnom štáte neprijateľný. Okresný súd sa však s predmetnou argumentáciou nevysporiadal, neprihliadol na judikatúru Ústavného súdu SR, ktorú žalobca prezentoval, a predovšetkým sa nevysporiadal so zásadným záverom, že nie je pravdou/skutočnosťou, že by funkčné obdobie žalobcu malo tak či tak uplynúť dňa 27.1.2017. Okresný súd v bodoch 29. a 47. uviedol, že žalobca uvedené tvrdenie nepoprel, čo je v priamom rozpore s obsahom označeného písomného podania žalobcu, v ktorom uvedené tvrdenie v celom rozsahu poprel a svoj postoj zdôvodnil. Uplynutie funkčného obdobia dňa 27.1.2017 nie je faktom, iba nepreukázanou, navyše málo pravdepodobnou hypotézou. Rovnako relevantným je scenár opätovného zvolenia žalobcu za člena a predsedu správnej rady žalovaného 1/, v dôsledku ktorého by žalobcovo funkčné obdobie trvalo aj dnes. Tento scenár je pri bežnom chode udalostí (keby žalovaného 1/ neovládli osoby okolo žalovaných 2/, 3/) podstatne pravdepodobnejší. Ak sa súd rozhodol pracovať s hypotézami, potom mal zvažovať a dôkladne zhodnotiť obe možné alternatívy, najmä ak z dovtedy vykonaného dokazovania vyplynula nezákonnosť pri zmenách v orgánoch žalovaného 1/; to však neurobil. Súd tiež neodôvodnil svoj záver, že by žalobcovi funkčné obdobie malo plynúť počas súdneho konania napriek tomu, že bol z funkcie odvolaný. Kým súd nerozhodne inak, predmetné uznesenie správnej rady vyvoláva právne účinky a je akceptované registrovým úradom; potom je potrebné aj na plynutie funkčného obdobia aplikovať ust. § 22 písm. c/ zákona č. 213/1997 Z.z., a teda nemožno hovoriť o plynutí funkčného obdobia po odvolaní z funkcie, ale toto spočíva. Pokiaľ okresný súd uviedol, že pre tento záver neexistuje zákonný podklad, tento neexistuje ani pre opačný záver. Zákon o tejto situácii mlčí a je úlohou súdu, aby za pomoci teleologického výkladu a argumentov formálne právnej logiky ustálil stav tak, aby zodpovedal rozumnému usporiadaniu vzťahov. Názor súdu odporuje § 22 písm. c/ zákona č. 213/1997 Z.z., predstavuje logický paradox (zamietnutím žaloby potvrdil uplynutie funkčného obdobia žalobcu jeho odvolaním z funkcie, k zamietnutiu žaloby však dospel na základe záveru, že funkčné obdobie žalobcu malo plynúť aj po jeho odvolaní z funkcie a uplynulo až 27.1.2017). V tejto časti je napadnutý rozsudok nepreskúmateľný pre nedostatok odôvodnenia. Okresný súd tiež neodôvodnil, prečo sa odchýlil od rozhodovacej praxe najvyšších súdnych autorít (napr. nález ÚS SR sp. zn. II. ÚS 137/08 z 1.7.2008).

14. Odvolateľ - žalobca tiež namietal záver okresného súdu, že (už v čase podania žaloby) nebol daný naliehavý právny záujem žalobcu vo vzťahu k požadovaným určeniam týkajúcim sa iných osôb. Argumentoval, že v situácii, keď žalovaného 1/ ovládne skupina osôb okolo žalovaných 2/, 3/, ktorá vymení tiež štatutárny orgán žalovaného 1/, čím mu znemožní uplatniť právne prostriedky na svoju ochranu, pričom žalobca preukázal, že záujmy týchto osôb sú protichodné so záujmami žalovaného 1/, potom je morálnou povinnosťou a tiež právom predsedu správnej rady obrátiť sa na súd, aby preskúmal zákonnosť zmien v neziskovej organizácii.

15. Pokiaľ okresný súd súhlasil so žalobcom, že tento mal naliehavý právny záujem na určení, že jeho funkcia v správnej rade žalovaného 1/ nezanikla (a že uznesenie správnej rady o jeho odvolaní je neplatné), pričom žalobu by žalobca koncipoval v tomto užšom rozsahu, je otázne, aký vplyv by toto rozhodnutie malo na funkcie ostatných „členov“ správnej rady, i ďalšie funkcie u žalovaného 1/ (riaditeľ), resp., či by predstavovalo dostatočný podklad pre registrový úrad. Odvolateľ konštatoval, že určite nie. Podaná žaloba je účelný nástroj pre vytvorenie pevného právneho základu nielen vo vzťahu k právam žalobcu, ale aj vnútorným pomerom žalovaného 1/, právnym pomerom žalovaným a pre registrový úrad. Žalobca ako predseda správnej rady žalovaného 1/ tvrdí nezákonnosť a neplatnosť rozhodnutí správnej rady, ktoré sa ho bezprostredne dotýkajú, a ktoré, s prihliadnutím na judikatúrou definované požiadavky na určovací žalobcu, nemožno posudzovať inak, než vo vzájomnej súvislosti, a to jedným rozhodnutím za účasti všetkých dotknutých osôb.

16. Odvolateľ - žalobca ďalej uviedol, že rozhodne nebolo úmyslom zákonodarcu, ani nie je v súlade s verejným poriadkom SR, aby bolo fungovanie neziskových organizácií vylúčené z pod účinnej súdnej kontroly. Neziskové organizácie disponujú veľkými objemami verejných zdrojov, zákon č. 213/1997 Z.z. však nestanovuje žiaden kontrolný mechanizmus (napr. nevyžaduje pri písomných rozhodnutiach o zmenách v správnej rade osvedčené podpisy, členovia správnej rady sa nezapisujú do registra neziskových organizácií a podobne). Okresný súd však znemožnil vykonanie kontroly a nápravu preukázaného nezákonného stavu na základe rýdzo gramatickej interpretácie základných ustanovení CSP a v konečnom dôsledku odoprel žalobcovi byť znovuzvolený. Zároveň potvrdil, že práva, ktoré

zákon č. 213/1997 Z.z. spája s výkonom funkcií v orgánoch neziskovej organizácie, nie sú predmetom súdnej ochrany, keďže procesné predpisy neumožňujú podať žalobu, o ktorej by súd mohol aj reálne rozhodnúť, ako aj, že súd podľa súčasného právneho poriadku nemôže posudzovať postup pri vymenovaní a odvolaní členov orgánov neziskovej organizácie a jeho súlad s podmienkami stanovenými zákonom č. 213/1997 Z.z. Napadnuté rozhodnutie odporuje čl. 2 ods. 1, 2, 3, čl. 3 ods. 1, 2 a čl. 4 ods. 1, 2 CSP a je názorným príkladom denegatio iustitiae. Odvolateľ poukázal na nevysporiadanie sa s možnosťou aplikácie ust. § 853 ods. 1 Obč. zák. ako generálneho ustanovenia pre hľadanie a výklad hmotného práva súkromného za pomoci analógie.

17. Odvolateľ záverom uviedol, že dňa 25.1.2017 sa konalo pojednávanie, pričom súd v tom čase disponoval všetkými listinnými dôkazmi a kompletnou argumentáciou; mohol teda rozhodnúť v čase, keď aj podľa jeho názoru naliehavý právny záujem žalobcu trval. Nerozhodol však, ale konanie prerušil na neurčito, napriek nesúhlasu žalobcu.

18. Žalovaní 1/, 2/ v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu žiadali napadnutý rozsudok potvrdiť ako vecne správny. Konštatovali, že sa v celom rozsahu stotožňujú s argumentáciou okresného súdu ohľadom nedostatku naliehavého právneho záujmu žalobcu na určení že jeho funkcia člena a predsedu správnej rady žalovaného 1/ rozhodnutím správnej rady zo dňa 10.3.2014 nezanikla. Pritom poukázali aj na možné paralyzovanie správnej rady žalovaného 1/, pokiaľ by jej jediným členom, za situácie, že by jeho funkcia nezanikla uplynutím funkčného obdobia, zostal žalobca (na zvolenie nového člena je potrebný súhlas 2/3-ín všetkých členov správnej rady). Na určení vo vzťahu k tretím osobám nemá žalobca nielen naliehavý právny záujem, ale nie je ani aktívne vecne legitimovaný, nakoľko nemá žiadne hmotnoprávne postavenie vo vzťahu k funkciám Ing. M., Ing. G., p. R., Mgr. C., p. D. a p. U. v orgánoch žalovaného 1/. Vo vzťahu k týmto funkciám si nemôže uplatniť žiadny hmotnoprávny nárok. Nie je pravdou, že by okresný súd vyjadril záver, že práva, ktoré zákon č. 213/1997 Z.z. spája s výkonom funkcií v orgánoch neziskovej organizácie, nie sú predmetom súdnej ochrany, a že súd podľa súčasného právneho poriadku nemôže posudzovať postup pri vymenovaní a odvolaní členov orgánov neziskovej organizácie a jeho súlad s podmienkami stanovenými zákonom č. 213/1997 Z.z. Z napadnutého rozsudku jednoznačne vyplýva, že rozhodnutia správnej rady neziskovej organizácie podliehajú prieskumu súdu; žalobca však musí osvedčiť naliehavý právny záujem, čo sa v danom prípade nestalo.

19. Žalobca v písomnom vyjadrení k vyššie uvedenému vyjadreniu žalovaných 1/, 2/ v podstate zotrval na odvolacej argumentácii, pričom poukázal na diskrimináciu pri uplatňovaní práva na súdnu ochranu v závislosti od toho, koľko času/aká dĺžka funkčného obdobia zostáva žalobcovi do uplynutia funkčného obdobia (v ktorom období súd musí rozhodnúť o žalobe, resp. o žalobe rozhodnúť nestihne).

20. Žalovaní 1/, 2/ v písomnom vyjadrení k vyššie uvedenému vyjadreniu žalobcu odkázali na svoje písomné vyjadrenie k odvolaniu žalobcu. Otázka platnosti uznesenia správnej rady neziskovej organizácie nevyplývala zo vzťahov uvedených v § 7 ods. 1 O.s.p., ani v § 3 CSP, nakoľko uznesenia správnej rady nemajú charakter právnych úkonov, ale riadiacich aktov neziskovej organizácie. Ak by aj okresný súd mal právomoc podrobiť prieskumu rozhodnutia správnej rady žalovaného 1/, absentoval u žalobcu naliehavý právny záujem a u väčšiny petitu aj aktívna vecná legitimácia.

21. Podaním došlým okresnému súdu dňa 31.7.2018 žalobca navrhol prerušenie konania podľa § 164 CSP z dôvodu, že na Najvyššom súde SR prebieha iné súdne konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu v aktuálnom konaní. Uviedol, že spolu s ďalšími žalobcami v konaní vedenom na Okresnom súde Martin pod sp. zn. 11C/9/2014 podali dovolanie proti rozsudku Krajského súdu v Žiline č.k. 7Co/371/2016-346 zo dňa 8.2.2017. Žalovaní vo vyjadrení k dovolaniu vzniesli otázku zániku naliehavého právneho záujmu žalobcov na požadovanom určení počas konania z dôvodu tvrdeného uplynutia funkčného obdobia žalobcov v priebehu súdneho konania. Na toto vyjadrenie žalovaných reagovali žalobcovia obdobnou argumentáciou, akú uviedli v odvolaní v aktuálnom konaní. Preto žalobca žiada, aby krajský súd rozhodol o odvolaní až po tom, ako predmetnú právnu otázku posúdi Najvyšší súd SR v predmetnom dovolacom konaní.

22. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie podala subjektívne legitimovaná (neúspešná) strana sporu (§ 359 CSP) v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), preskúmal vec v rozsahu danom v ustanovení § 379 CSP a bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1

CSP a contrario) rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdil podľa § 387 ods. 1 CSP. Zároveň návrh žalobcu na prerušenie odvolacieho konania zamietol.

23. Odvolacia argumentácia nie je opodstatnená. Žalobca uplatňoval svoj nárok z dvoch aspektov.

24. V prvej argumentačnej línii poukazoval na nezákonné rozhodnutia správnej rady žalovaného 1/ o odvolaní osôb z funkcií žalovaného 1/ a ustanovení ďalších osôb do týchto funkcií, a to z hľadiska žalovaného 1/, z hľadiska potreby vytvorenia pevného právneho základu vnútorných pomerov žalovaného 1/, ako aj vzťahov žalovaného 1/ navonok (smerom k registrovému úradu a podobne).

25. V druhej argumentačnej línii tvrdil, že bol neplatne odvolaný z funkcie predsedu a člena správnej rady žalovaného 1/, pričom vyzdvihoval osobný aspekt celej situácie - teda vo vzťahu k nemu ako fyzickej osobe.

26. Pokiaľ ide o prvú uvedenú argumentačnú líniiu, platí, že relevantnej právnej úprave zodpovedá východiskové konštatovanie okresného súdu, že zákon č. 213/1997 Z.z. neumožňoval/neumožňuje žiadnemu z dotknutých subjektov, teda ani členom správnej rady, ani riaditeľovi neziskovej organizácie (a podobných subjektom) podať žalobu o určenie neplatnosti či už uznesení správnej rady, dozornej rady a podobne. Tým je vylúčená aktívna vecná legitímácia žalobcu v dotknutom súdnom konaní.

27. Odhliadnuc od konštatovaného, žalobca nedisponuje ani naliehavým právnym záujmom (v okolnostiach súdnej veci sa čiastočne prekrývajú otázky aktívnej vecnej legitímácie a naliehavého právneho záujmu) na určenie toho, či iným osobám (žalovaným) vznikli alebo nezakli funkcie uvedené v jednotlivých žalobných petitoch. Nemožno totiž súhlasiť so žalobcom, že jeho postavenie ako člena a predsedu správnej rady je neisté bez určenia, či iným osobám funkcie vznikli alebo nezakli. Je nepochybné, že z titulu svojej funkcie predseda správnej rady prichádza do kontaktu/spolupracuje s konkrétnymi osobami (taktiež) v príslušných funkciách a môže byť jeho subjektívnym záujmom/požiadavkou, aby práve a len tieto osoby zastávali dotknuté pozície, uvedené ale bez ďalšieho nenaplnia atribúty naliehavého právneho záujmu ako kvalifikovanej skutočnosti, ktorá by oprávňovala žalobcu v súdnom konaní uplatňovať fakticky individuálne nároky týchto tretích osôb. Platná procesná norma (CSP) napokon ani nepozná možnosť podať žalobu v prospech tretej osoby.

28. Zhrnúc opísané, z hľadiska individuálneho záujmu žalobcu ako fyzickej osoby, jeho individuálneho postavenia, jeho individuálnych práv a oprávnených záujmov, žalobca nepreukázal naliehavý právny záujem na požadovanom určení, t.j. že tretím osobám nezakli, prípadne nevzskli funkcie v orgánoch neziskovej organizácie, keďže toto určenie by nijako neovplyvnilo jeho individuálne právne postavenie, neodstránilo by jeho právnú neistotu ako fyzickej osoby.

29. Čo sa týka druhej argumentačnej línii (bod 25 tohto odôvodnenia), neobstojí odvolacie tvrdenie žalobcu, že uplynutie jeho funkčného obdobia dňa 27.1.2017 nie je faktom, ale len nepreukázanou a navyše málo pravdepodobnou hypotézou (keď za pravidelného chodu udalostí pravdepodobnejším by bol scenár jeho opätovného zvolenia za člena a predsedu správnej rady žalovaného 1/). Uplynutie funkčného obdobia žalobcu ako člena a predsedu správnej rady žalovaného 1/ k uvedenému dátumu možno za bežného chodu udalostí označiť za neodvratný následok. A práve opätovné zvolenie žalobcu do predmetných funkcií (a z toho titulu pretrvávanie funkčného obdobia žalobcu aj v čase rozhodovania okresného súdu) predstavuje len hypotézu. Neexistuje právny nárok na znovuzvolenie do týchto funkcií. Aj v uvedenej súvislosti celkom bezpredmetným je poukaz odvolateľa - žalobcu na jeho právo byť opätovne zvolený do predmetných funkcií.

30. Ako správne konštatoval už okresný súd, z nijakého právneho predpisu nevyplýva, že by v prípade vedenia súdneho sporu o určenie neplatnosti odvolania z funkcie predsedu a člena správnej rady neplynulo príslušné funkčné obdobie; že by napríklad spočívalo, ako je tomu v prípade spočívania premičacej doby v zmysle § 112 Obč. zák. Možno poukázať aj na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 5 Cdo 235/2011 zo dňa 18.9.2012, v ktorom je uvedené aj stanovisko odvolacieho - krajského súdu vo vzťahu k ne/existencii naliehavého právneho záujmu na určení neplatného skončenia pracovného vzťahu žalobcu z hľadiska ne/spôsobilosti takého určenia zmeniť právne postavenie žalobcu, ktorému v čase vyhlásenia rozsudku súdu prvej inštancie uplynulo funkčné obdobie, a to z hľadiska úmyslu vykonávať naďalej funkciu riaditeľa školy.

31. Predovšetkým však aj v tomto prípade z určujúceho hľadiska od počiatku absentuje naliehavý právny záujem na požadovanom určení. Krajský súd opätovne pripomína, že z relevantnej právnej úpravy (zákon č. 213/1997 Z.z.) nevyplýva možnosť člena/predsedu správnej rady, ani iných subjektov podať žalobu o určenie neplatnosti či už uznesení správnej rady, dozornej rady a podobne. Zároveň sa nemožno stotožniť s argumentáciou odvolateľa, že dôsledkom konštatovaného je denegatio iustitiae. V

tejto súvislosti predovšetkým správne okresný súd poukázal na neprípustnosť procesnej analógie (bod 7 veta prvá tohto odôvodnenia) na hmotno-právne vzťahy. Pokiaľ sa odvolateľ následne domáhal analógie v zmysle § 853 ods. 1 OZ k ustanoveniam Obchodného zákonníka o neplatnosti uznesení obchodnej spoločnosti, je potrebné zdôrazniť, že špeciálna úprava zákona č. 213/1997 Z.z. explicitne odkazuje na aplikácie osobitných predpisov (§ 34a ods. 3 - Správny poriadok, § 37b - Zákon o poskytovaní zdravotnej starostlivosti) vrátane Obchodného zákonníka a to (§ 17) konkrétne (a len) ohľadne použitia ustanovení o zrušení a zániku obchodných spoločností. Z uvedeného vyplýva, že zákonodarca pripustil/upravil aplikáciu Obchodného zákonníka tam, kde to považoval za potrebné, preto nemožnosť napadnúť uznesenie správnej rady neziskovej organizácie nie je medzerou v zákone (ktorú medzeru by bolo potrebné suplovať analógiou), ale zámerom zákonodarcu. Ako totiž vyplýva z § 35 zákona č. 213/1997 Z.z., kontrolný mechanizmus pri tomto druhu subjektov neabsentuje, keďže nezisková organizácia poľieha dohľadu Ministerstva vnútra. Žalobcovi okrem toho vždy ostáva zachovaný aj nárok na náhradu (prípadnej) škody.

32. Krajský súd zároveň zamietol návrh žalobcu na prerušenie konania. Rozhodnutie odvolacieho súdu je založené na právnom posúdení/vyhodnotení absencie naliehavého právneho záujmu od začiatku súdneho konania, z ktorého pohľadu je (právna) otázka zániku naliehavého právneho záujmu na požadovanom určení počas konania z dôvodu uplynutia funkčného obdobia žalobcu bez právneho významu.

33. Konštatované vo svojom súhrne viedlo k potvrdeniu meritórneho výroku napadnutého rozsudku.

34. Relevantnej procesnej úprave následne zodpovedajú i závislé výroky o trovách prvoinštančného konania.

35. O nároku na trovy odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP a § 255 ods. 1 CSP. Odvolateľ - žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný, preto mu vznikla povinnosť nahradiť žalovaným 1/ a 2/ odvolacie trovy v plnom rozsahu. O konečnej/konkrétnej výške týchto trov rozhodne postupom podľa § 262 ods. 2 CSP po ich posúdení v zmysle § 261 CSP súd prvej inštancie. Ďalším žalovaným v súvislosti s týmto odvolacím konaním žiadne trovy nevznikli, preto im dovolací súd predmetný procesný nárok nepriznal.

36. Toto rozhodnutie odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním senátu v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Dovolanie je podľa § 420 CSP prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). Dovolanie možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k niektorej z uvedených vád. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom. Dovolacie dôvody možno meniť a

dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania. V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť zastúpenia advokátom neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.